

værende Landbrugsminister sendte Sagen til Bestyrelsens Erklæring — for Kortheds Skyld nøjes jeg med at sige „Bestyrelsen“, enhver ved, hvad dermed menes, nemlig Bestyrelsen for De samvirkende sjællandske Husmandsforeninger —, og Spørgsmaalet bliver da: Hvad har denne Bestyrelse svaret paa denne Henvendelse? For at give den daværende Landbrugsminister Lejlighed til her i Dag at give Besked paa, hvad han yderligere efter Erklæringen har foretaget i Sagen; skal jeg tillade mig at stille nogle faa Spørgsmaal til ham.

Vi vide nu, efter hvad der staar i Skrivelsen her, hvor den daværende Konseilspræsidents Ansvar hører op, og hvor den daværende Landbrugsministers Ansvar begynder. Landbrugsministerens Ansvar begynder, da han sender disse Skrivelser til Bestyrelsens Erklæring. Jeg spørger derfor den tidligere Landbrugsminister, det nuværende ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen): Hvad gik Bestyrelsens Erklæring ud paa? Tilraadede Bestyrelsen den daværende Landbrugsminister at standse Sagen og ikke lade den komme videre, eller hvilket Svar fik han af Bestyrelsen? Naar Ministeren har sendt en Sag til Bestyrelsens Erklæring, forekommer det mig, at man bestemt maa gaa ud fra, at saa maa Bestyrelsens Erklæring foreligge. Foreligger denne Erklæring skriftligt eller mundtligt? Foreligger den i Ministeriet, eller hvor foreligger denne Erklæring? Og er det paa Grundlag af denne Erklæring, at den tidligere Minister ikke har ført Sagen videre i sin Minister-tid? Det ærede Medlem fra Sorø er i Virkeligheden den eneste, der kan svare paa det Spørgsmaal — den eneste, der kan bringe en Tvivl i saa Henseende ud af Verden — hvorvidt det tidligere Ministerium har handlet embedsmæssigt korrekt eller ej. Han kan gøre det ved at oplyse, hvad Svar Bestyrelsen gav, og ved at oplyse, hvad der derefter var hans Motiv til ikke at føre den Sag videre frem, saaledes som Karl Hansen ønskede. Og dernæst: Foretog det ærede Medlem fra Sorø sig ikke noget, efter at han havde modtaget Bestyrelsens Erklæring? Saa vidt jeg ved, blev det Bestyrelsesmøde, hvor denne Erklæring skulde gives, afholdt den 8. eller 9. April. Foretog det ærede Medlem fra Sorø sig saa intet, efter at denne Erklæring forelaa, for at faa Sagen ud af Verden? Og endvidere, har Karl Hansen, den tidligere Formand for Husmandsforeningerne, ikke, efter at Sagen altsaa har været til Erklæring i Bestyrelsen, hen-

vendt sig til det ærede Medlem fra Sorø? Har han henvendt sig til det ærede Medlem og forlangt at faa Sagen optaget igen og undersøgt ad retslig Vej? Hvis dette Spørgsmaal besvares af det ærede Medlem saaledes: „Ja, det er rigtigt, Karl Hansen var hos mig, efter at Sagen havde været til Behandling i Bestyrelsen, og forlangte at faa Sagen optaget til offentlig Undersøgelse,“ har jeg altsaa Ret i den Betragtning, jeg før gjorde gældende overfor det ærede Medlem fra Ringsted, at Karl Hansens Skrivelse om at faa Sagen standset, maa ses paa den Baggrund, at han vil have Sagen standset, indtil Bestyrelsens Erklæring forelaa.

Jeg stiller disse Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Sorø, fordi jeg, som sagt, tror, at han er den eneste, der kan bringe Klarhed paa dette Punkt. Det var ham, der som Landbrugsminister havde denne Sag til Undersøgelse, det var ikke Justitsministeren, det var det ærede Medlem, der som Landbrugsminister maatte føre den dertil, hvor det blev klart, om Justitsministeren skulde skride ind eller ej, og jeg stiller disse Spørgsmaal for at give det ærede Medlem Lejlighed til her for Tinget at fremkomme med de Grunde, han havde til ikke at føje Karl Hansen i hans Begæring om at faa Sagen optaget til retslig Undersøgelse. Jeg gør det saa meget mere, som jeg tror, at det for den Mand, der her er Tale om, nemlig Karl Hansen, vil være af langt større Betydning, at Offentligheden bliver oplyst om Grundene til, at Sagen ikke blev ført videre frem, end det er for ham at høre den Slags Tale, som det ærede Medlem fra Ringsted holdt over ham her i Dag. Det er meget muligt, at det ærede Medlem fra Ringsted fremdeles nærer personlig Sympati og Venskab overfor Karl Hansen. Det forekommer mig imidlertid, at der i det ærede Medlems Skrivelse er Ting, som tyde paa, at Venskabet er kølnet noget, idet den første Del af Skrivelserne ikke just tyder paa, at det er et Venskabsforhold, der bestaar imellem Karl Hansen og det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem saaledes her i Skrivelsen anfører: „Ved at gennemlæse den ser man, at Hr. Karl Hansen ikke beskylder nogen anden end sig selv for at have begaaet noget kriminelt, nemlig uretlig Tilægnelse af 500 Kr.“ o. s. v., forekommer det mig ikke at tyde paa noget Venskabsforhold. Men det lader jeg staa hen. Jeg tror, det har større Betydning for Karl Hansen, hvis den tidligere Landbrugsminister klart vil oplyse